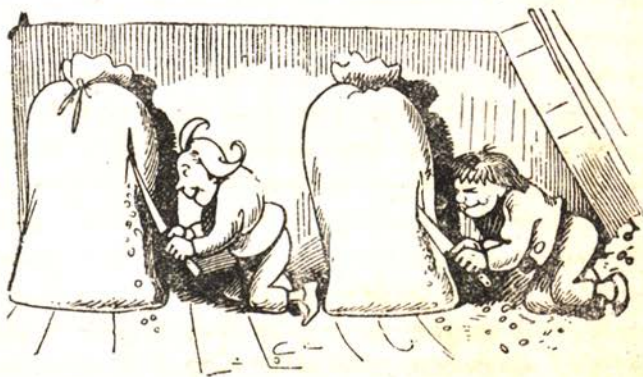

Тошко и Божко.

За Тошко и за Божко азъ
Послѣденъ пиша днесъ разказъ,
Та всѣки нека да узнай
За грозния и страшенъ край
На тѣхния животъ злочестъ,
Прѣминалъ злѣ и съ лоша честь . . .

Веднѣжъ пакъ двама за бѣда
Тѣ скитаха се край града
Съсь дрѣхи скжсани и прашни,
Съ очи кръвясали и страшни,
Съ лица немити, погрознѣли,
Съ души за пакостъ ожаднѣли.
Катъ свиха двамата другари
Тамо край градскитѣ дувари,
Видоха близо два товара
Чували пълни съсь пшеница,

Приготвена за воденица,
Оставени за малко само;
А господарѣтъ имъ на близко тамо
Кръшналъ бѣ малко изъ махлата,